ОСТАННІ НОВИНИ

00:09 ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, рахунок телетрансляцій в Україні
16:04 23:21 Вже має козирі: ставлення Трампа до війни в Україні суттєво змінилося
16:26 22:50 Екіпаж Су-24М розбився на Хмельниччині
16:06 22:07 Суд розглянув скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за участі детектива НАБУ. — ЗМІ
16:02 22:00 Літній печіночний пашет: незвично і неймовірно смачно
16:06 21:51 «Потрібно мати надію»: Алех Болдвін зізнався, чого боїться як батько сімох дітей
16:06 21:00 «Бути толерантним до толерантних — проста формула виживання»: психотерапевт про безсилля, яке запускає

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.20 — 15 серпня 2021

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та про надзвичайні й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

У п'ять років Віка злякалася. І мама повела її до біоенерготерапевта «тьоті Тані». Поки та розбивала яйця у півлітровій баночки та робила паси *руками*, дитина вигукнула: *«Тьотю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки»*. — *«А зараз?»* — запитала біоенерготерапевт. *«Якісь ниточки»*. — *«А зараз?»* — *«Павутинки…»* «Тьота Таня» та мама Віки здивовано перезирнулися: *невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? «Напевно, фантазує»*, — сказала мама.

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: *«У бабусі в животі повзають павуки!» — «Доцю, ти мене доб'єш! Які павуки? То мотузочки, то павуки… Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей плететься кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»*

«Бабуся Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай"

— Я тоді знову почала до цієї Тетяни: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив.* Тетяна, біоенерготерапевт, дала Віці листочок: *«Малюй, що бачиш в голові у мами».* І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у гноївному мозку… *«Так у вас дочка — унікум! — сказала біоенерготерапевт. — У неї рентгенівський зір! Камеш, вона бачила у бабусі камінчики, павучків, що повзають? Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з проток…»*

Повернулася я додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачиш?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у кожечок бачу». «Ти хоч подружкам нічого не розповідай», — розхвилювалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калиновка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років осліпла та потім на сторонніх приймала людей. Померла у 1975 році, у 90-літньому віці.

Бабуся ніколи нікому особливу надію не подавала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Вона обмацувала відвідувача, починаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від стресу злиг без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набрякло горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже 6 днів операції був призначений, а до бабки він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки поїду?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горіллою та столітником. Погоювала, дала їому вилікуватися. А коли пацієнт, дідуч, перестував через горіх, легенько його штовхнула: «Ну, досить гикати». І гикавка пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму…

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності дочки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. *— А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.*

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває ці органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені…

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним вглядом». Правда, як називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчинку тоді вражали страховиди дітей, пофарбовані в синій, зелений та оранжевий кольори після магазинних соків і споживання цукерок. У них було стільки хімії…

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не жиру-чу світі скелетів». Мій дар — як електрика. Захотів — увімкнув світло, захотів — вимкнув. Я все контролюю.*

> ***Читайте також:*** *«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На першому курсі у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодить вони мені, — зізнається Вікторія. *— Перевіряла мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розуміти, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не зашкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова». (Сміється.)*

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді назвали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

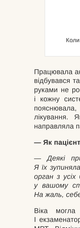

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді назвали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю занурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта доктора пильно вдивлялася в орган. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Спочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Вивівши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться доктора-феномен?

— Деякі прибігали та відразу починали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Причому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити і вашу хворобу, і гудзик або кісточку, яка застрягла у вашому страховиді чи бронхах». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини… І екзаменатори, і пацієнти порівнювали це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінностей практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів…

«Хотіли завербувати каркткові шулери»

— Що вам не під силу? — питає у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не берусь визначити склад крові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу відрізнити. Бачу ширші хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в Інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу біжать до мене…

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа… Сказала, в чому проблема. По-можу, жираф був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас завербувати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства…

— Був у мене такий дивний пацієнт. Прийшов ніби на прийом, а потім запитав, чи можу я «підглядати карти рентгенівськими променями», і сказав, що на цьому можна добре заробити… Я швидко його випровадила. А щоб зовсім ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічної матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх наскрізь? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки раді унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене любляче чоловік, який заради мене готовий перевернути гори.

> ***Читайте також:*** *«Після шоу „Зважені та щасливі" чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»*

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то ретрагенвлетом, то цілителькою.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не б'ю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вмію бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у виняткових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: раптом подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється). Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з тамтешніми клініками. Але якщо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, яку я люблю і де теж зараз використовую свої особливості доктори-рентгена для діагностики мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захопливий етап мого життя.

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїхала працювати у клініці хірургічної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але я знаю, що це працює».

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в інші героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

16007

До змісту спецтем

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія Лист редакторові Поскаржитися

Поділитися Поділитися Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ

1. Українські пенсіонери не чекатимуть на свої пенсії 40 доків: суд поставив крапку у справі про скандальну постанову уряду — 11 червня 2026 12:54
2. Археологічна сенсація: унікальні шалаш та піч: скіфські доби, яким більше 2500 років, знайдені на Більському городищі — 14 червня 2026 12:24
3. «Вона мучить мене вже багато років»: таємниця загибелі Діна Рідд, який кинув виклик США і СРСР, не розкрита і через 40 років — 12 червня 2026 12:21
4. «Я стріляв по машині з літерою „Z", але вигадав, що там були цивільні, аби тільки припинили мене катувати»: колишній полонений «азовець» написав книгу «Окраєць» — 13 червня 2026 11:15
5. «Після впчання „Шахеда" з-під завала ми витягли десь 15 собак і котів»: волонтери спільноти «Кілбоус кажани» допомагають постраждалим людям — 9 червня 2026 12:24

* Рейтинг формується за кліками дня

Погода
Київ
вологість:
тиск:
вітер:
Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою — 29 січня 2022 06:23
«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох»: — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилось народити четверню — 10 вересня 2021 06:15
Мене назвали гуманоїдом, — українська топмодель з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите — 27 серпня 2021 14:24
«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну що, мужик є?» — 4 липня 2021 14:21
«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок — 13 червня 2021 06:54

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Як правильно використовувати капсули для прання: помилки та корисні лайфхаки

Тельця — «Коронфат» та досвід. Стрільця — «Місяць Жезла» та прокоренення. Рака — «Ковш» та пробудження. Таро-прогноз на 17 червня

У липні пенсіонерам додадуть пенсію: хто і сольки отримає

ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, рахунок телетрансляцій в Україні

Новини партнерів

Мапа сайту

Новини Україна Політика Світ Люди
Сайт Пряма лінія Блоги Фото Футбол
Культура Шоу-бізнес Фітурна дим Кінотеатри Стиль життя
Книга рецептів Люди та звірі Життєві історії 25 років потому
Історія сучасності Наука та технології Клуб сповідника Запитайте у Фактів
Іменинники дня Гороскоп Курс валют Фотобанк Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і сповістити | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під дубрюжем «Фотографії» «Реклама», а також позначені символом ©, публікуються з згоді рекламодавця та можуть інформаційно-комерційний характер.